Lieta Nr. A42556607

S P R I E D U M S
L a t v i j a s t a u t a s v ā r d ā

Rīgā 2009.gada 26.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Ozola,

piedaloties pieteicējas SIA „Vesels”(reģ.Nr.000343318) pārstāvim *A.A.*,

atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicināto iestāžu – Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas pilnvarotajam pārstāvim Dainim Bergmanim un Ceļu satiksmes drošības direkcijas pilnvarotajam pārstāvim Jānim Golubevam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Vesels” pieteikumu par Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2007.gada 9.jūnija paziņojuma par nesamaksāto naudas sodu atzīšanu par prettiesisku.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 7.maijā Rīgā, Vesetas ielā noformēts administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.D57 104869406 par to, ka 2007.gada 7.maijā plkst.11.48 transportlīdzeklis Nissan ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/* bija novietots stāvēšanai Rīgā, Vesetas ielā pretī ēkai Sporta ielā 2, tuvāk par 3m no 920.ceļa apzīmējuma, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 135.4.punktā noteiktās prasības. Transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (LAPK) 149^{10}.panta piektās daļas 5.punktā minēto administratīvo pārkāpumu

Par minēto pārkāpumu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas inspektors transportlīdzekļa vadītājam, kas neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, uzlika naudas sodu 10 latu apmērā.

[2] 2007.gada 12.jūnijā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļā saņemts SIA „Vesels” iesniegums par administratīvā akta – paziņojuma par nesamaksāto naudas sodu atzīšanu par spēkā neesošu.

Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieks, izskatot iepriekš minēto iesniegumu, ar 2007.gada 19.jūnija lēmumu Nr.D57/10-6/1245, izvērtējot lietas materiālus par 2007.gada 7.maijā noformēto administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.D57 104869406, nolēmis atstāt to negrozītu.

[3] 2007.gada 25.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Vesels” (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2007.gada 19.jūnija lēmuma Nr.D57/10-6/1245 atcelšanu, pieteikumu pamatojot ar to, ka lēmumā pēc būtības nav izskatīts neviens no iesniegumā minētajiem iemesliem, kuru dēļ pieteicēja prasīja atcelt vai atzīt par spēkā neesošu paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu.

[4] 2007.gada 28.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Rīgas pašvaldības policijas pilnvarotās personas paskaidrojums par pieteikumu, norādot, ka pieteikums ir nepamatots un tiesvedība šajā lietā izbeidzama turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[4.1] Ņemot vērā pieteicējas atsauci uz saņemto paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu, Rīgas pašvaldības policija paskaidro, lai paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu uzskatītu par administratīvo aktu, kuru pēc tam var pārsūdzēt augstākai amatpersonai vai tiesā, nepieciešams konstatēt administratīvajam aktam piemītošās pazīmes, t.i., paziņojumam par nesamaksāto naudas sodu ir jānodibina, jāgroza, jākonstatē vai jāizbeidz konkrētas tiesiskās

attiecības, vai arī jākonstatē faktiskā situācija. Ņemot vērā, ka administratīvajam aktam jāattiecas uz konkrētajām tiesiskajām attiecībām, kas pastāv starp pieteicēju un Rīgas pašvaldības policiju, tad vispirms ir jāizsver jautājums par attiecīgu tiesisko attiecību esamību un tikai pēc tam par attiecīgā dokumenta ietekmi uz šīm tiesiskajām attiecībām.

[4.2] No pieteicējas sākotnējā iesnieguma izriet, ka pieteicēja apstrīd paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu. Taču pieteicēja nav ņēmusi vērā, ka paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu sagatavo, izdod un nosūta transportlīdzekļa turētājam vai īpašniekam (valdītājam) valsts akciju sabiedrība „Ceļu satiksmes drošības direkcija" nevis Rīgas pašvaldības policija.

Paziņojums par nesamaksāto naudas sodu tiek nosūtīts transportlīdzekļa turētājam vai īpašniekam (valdītājam) tikai pēc tam, kad transportlīdzekļa vadītājam uzliktais naudas sods nav samaksāts LAPK noteiktajā termiņā. Tas nozīmē, ka administratīvais akts, ar kuru sodīts transportlīdzekļa vadītājs ir stājies spēkā un kļuvis neapstrīdams. Savukārt, paziņojuma par nesamaksāto naudas sodu nozīme un mērķis ir informēt transportlīdzekļa turētāju vai īpašnieku (valdītāju) par sekām, kādas iestājušās, jo naudas sods nav samaksāts noteiktajā termiņā. Paziņojums par nesamaksāto naudas sodu pats par sevi nenodibina tiesiskās attiecības starp iestādi un pieteicēju, bet gan ir tikai informatīva rakstura dokuments, kas informē pieteicēju par sekām, kas jau iestājušās. Vienīgais administratīvais akts, kas ir pārsūdzams, ir lēmums par uzlikto naudas sodu. Likumdevējs nav piešķīris tiesības pārsūdzēt paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu.

[4.3] Atbildētājs norāda, ka tiesvedība lietā atbilstoši Administratīvā procesa likuma 282.panta pirmās daļas 1.punktam ir izbeidzama, jo lieta nav izskatāma administratīva procesa kārtībā.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2008.gada 10.decembra lēmumu lietā atbildētāja pusē pieaicināta VAS „Ceļu satiksmes drošības direkcija" (turpmāk – CSDD).

[6] 2009.gada 16.janvārī Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemts CSDD paskaidrojums, kurā norādīts, ka pieteicējas prasījumu neatzīst un paskaidro, ka CSDD atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}pantā un Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumos Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" (turpmāk – MK noteikumi Nr.182) noteikto, transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam), ja sods nav samaksāta LAPK noteiktajā termiņā, nosūta paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu.

[7] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis precizēja prasījumu un uzturēja prasījumu par paziņojuma par nesamaksāto naudas sodu, kas tika nosūtīts 2007.gada 9.jūnijā, atzīšanu par prettiesisku.

[8] Tiesas sēdē Rīgas pašvaldības policijas pārstāvis prasījumu attiecībā uz Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieka 2007.gada 19.jūnija lēmuma Nr.D57/10-6/1245 atcelšanu neatzina, bet attiecībā uz paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu norādīja, ka Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}pantā ir noteiktas īpatnības administratīvajā procesā sakarā ar apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu un uzliktā naudas soda samaksas kārtību. Pārstāvis paskaidroja, ka šādus paziņojumus transportlīdzekļa īpašniekam nosūta valsts reģistrs – Ceļu satiksmes drošības direkcija. Neskatoties uz Senāta norādīto, pārstāvis norādīja, ka šāds paziņojums nav uzskatāms par administratīvo aktu, bet tā mērķis ir informatīvs vai arī tās būtu vērtējams kā lēmums izpildes lietā kā piedziņas dokuments, kad administratīvais akts jau kļuvis neapstrīdams.

[9] Tiesas sēdē CSDD pārstāvis prasījumu neatzina un paskaidroja, ka MK noteikumi Nr.182 un Ceļa satiksmes likuma 43.² panta ceturtā daļa nosaka, ja uzliktais naudas sods netiek samaksāts LAPK noteiktā termiņā, tad transportlīdzekļa īpašniekam nosūta paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 4.pantu, transportlīdzekļa un tā vadītāja valsts reģistru uztur CSDD. Pārstāvis norādīja, ka tas nav administratīvs akts.

Administratīvs akts ir tas, ar ko pārkāpējam tiek piemērots sods. CSDD ir nosūtījusi prasītājam konkrēto atgādinājumu. Konkrētajā gadījumā informācija reģistrā tika ievietota 12.jūnijā, kas nozīmē to, ka CSDD šo paziņojumu bija jau izsūtījusi tā kā paredz MK noteikumi, mēnesi pēc piemērotā soda. Paziņojums tika nosūtīts 9.jūnijā. Savukārt administratīvais akts par soda piemērošanu bija pieņemts 7.maijā. Tātad, ir precīzi izpildīts normatīvajos aktos noteiktais.

Motīvu daļa

[10] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegto paskaidrojumus un izvērtējot lietā esošo materiālus, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[11] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[11.1] 2007.gada 7.maijā tiek noformēts administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.D57 104869406 par to, ka 2007.gada 7.maijā plkst.11.48 transportlīdzeklis Nissan ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/* bija novietots stāvēšanai Rīgā, Vesetas ielā pretī ēkai Sporta ielā 2, tuvāk par 3m no 920.ceļa apzīmējuma, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 135.4.punktā noteiktās prasības; tādējādi transportlīdzekļa vadītājam, kas izdarījis LAPK 149^{10}.panta piektās daļas 5.punktā minēto administratīvo pārkāpumu, uzlikts naudas sods 10 latu apmērā (*lietas 35.lapa*);

[11.2] 2007.gada 9.jūnijā (pasta zīmogs) pieteicējai kā transportlīdzekļa īpašniecei tiek nosūtīts paziņojums par nesamaksāto naudas sodu, kas uzlikts ar protokolu-paziņojumu Nr.104869406 (*lietas 5.-6.lapa*);

[11.3] 2007.gada 12.jūnijā Rīgas pašvaldības policija saņēmusi pieteicējs iesniegumu par administratīvā akta – paziņojuma par nesamaksāto naudas sodu atcelšanu (*lietas 29.lapa*);

[11.4] Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas priekšnieks, izskatot iepriekš minēto iesniegumu, ar 2007.gada 19.jūnija lēmumu Nr.D57/10-6/1245, izvērtējot lietas materiālus par 2007.gada 7.maijā noformēto administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.D57 104869406, nolēmis atstāt to negrozītu (*lietas32.-34.lapa*).

[12] Pieteicēja gan apstrīdēšanas iesniegumā iestādē, gan pieteikumā tiesai norādījusi, ka lūdz atzīt par spēkā neesošu paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu.

Tiesa no lietā esošajiem materiāliem konstatē, ka Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļas 2007.gada 19.jūnija lēmums Nr.D57/10-6/1245 [11.4], ar kuru atstāts negrozīts administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums, un CSDD 2007.gada 9.jūnijā pieteicējai izsūtītais paziņojums par nesamaksāto naudas sodu [11.2] ir divi atsevišķi *administratīvie akti*, kuriem ir atšķirīgi adresāti un tiesiskais pamats.

Pirmajā gadījumā ar administratīvo aktu uzliktais tiesiskais pienākums skar transportlīdzekļa vadītāju kā administratīvā pārkāpuma izdarītāju, bet otrajā gadījumā tiesiskais pienākums izriet no transportlīdzekļa vadītāja nesamaksātā naudas soda, kas gulstas uz transportlīdzekļa īpašnieku – pieteikuma iesniedzēju.

Tiesa atzīst, ka Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas nodaļa kļūdaini ir pieņēmusi un izskatījusi pieteicējas kā transportlīdzekļa īpašnieces sūdzību un pieņēmusi lēmumu par administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu. Minētais apstāklis tiesai nav saistošs, lai vērtētu galīgā administratīvā akta tiesiskumu.

[13] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja ir transportlīdzekļa Nissan ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/* īpašniece.

Kā atzīts tiesu praksē, transportlīdzekļa īpašnieka pienākums maksāt naudas sodu iestājas tikai gadījumā, ja transportlīdzekļa vadītājs to nav samaksājis. Turklāt naudas soda piedziņa ir administratīvā soda izpildes stadija. Tādējādi secināms, ka automašīnas īpašnieka, kurš nav bijis automašīnas vadītājs, kas izdarījis administratīvo pārkāpumu, tiesības un tiesiskās intereses aizskar cits lēmums, proti, paziņojums par nesamaksāto naudas sodu, kas paredzēts Ceļu satiksmes likuma $43.^{2}$panta ceturtajā daļā (*sk., piemēram, Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 24.oktobra lēmuma lietā Nr.SKA-569/2006*

11.punktu). Paziņojums par nesamaksāto naudas sodu, kas pēc būtības ir lēmuma par administratīvo pārkāpumu izpildes procesā pieņemts dokuments, tiešā veidā rada tiesiskas sekas trešajai personai – transportlīdzekļa īpašniekam. Šādā gadījumā paziņojums par nesamaksāto naudas sodu ir uzskatāms par administratīvo aktu un transportlīdzekļa īpašnieks to var pārsūdzēt tiesā (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 14.marta lēmuma lietā Nr.SKA-189 9. un 10.punktu, 2008.gada 5.septembra lēmuma Nr.SKA-600/2008 8.punktu*).

[14] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai paziņojums par nesamaksāto naudas sodu ir tiesisks un pamatots, ja pieteicēja kā transportlīdzekļa īpašniece nav piedalījusies administratīvajā procesā, pieņemot lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu.

Ņemto vērā procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus par to, ka uz lietas izskatīšanas brīdi nepastāv nekādi šķēršļi, lai pieteicēja varētu rīkoties ar savu īpašumu – transportlīdzekli, tiesa vērtēs prasījumu par paziņojuma par nesamaksāto naudas sodu tiesiskumu.

[15] Kārtību, kādā izskata administratīvos pārkāpumus par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpumiem bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes; kārtību, kādā noformē administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu (turpmāk - protokols-paziņojums); kārtību, kādā transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam) nosūta informāciju par nesamaksāto naudas sodu un naudas soda iekasēšanas un kontroles kārtību nosaka MK noteikumi Nr.182. Turklāt Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}pantā ir noteiktas īpatnības administratīvajā procesā sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu.

MK noteikumu Nr.182 8.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājs vai transportlīdzekļa īpašnieks (valdītājs vai turētājs), uz kura vārda transportlīdzeklis ir reģistrēts, naudas sodu iemaksā protokolā-paziņojumā norādītajā bankā attiecīgās pašvaldības budžeta kontā vai attiecīgajā CSDD nodaļas kasē.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta trešā daļa noteic, ka uzliktais naudas sods samaksājams LAPK noteiktajā termiņā.

Kā norādīts 2007.gada 7.maija protokolā-paziņojumā Nr.104869406, uzliktais naudas sods transportlīdzekļa vadītājam bija jāsamaksā 30 dienu laikā; šāds termiņš ir noteikts arī LAPK 299.panta pirmajā daļā, - pārkāpējam naudas sods jāsamaksā ne vēlāk kā 30 dienu laikā no dienas, kad viņam izsniegts lēmums par naudas soda uzlikšanu.

Ja uzliktais naudas sods netiek samaksāts LAPK noteiktajā termiņā, atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta ceturtajai daļai (..) transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam) transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrs (CSDD) nosūta paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu.

[16] Kā izriet no lietas materiāliem, tad 30 dienu laikā transportlīdzekļa Nissan ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta numura zīme/* vadītājs nebija samaksājis uzlikto naudas sodu (no 2007.gada 7.maija līdz 2007.gada 6.jūnijam), līdz ar to CSDD atbilstoši iepriekš minētajās tiesību normās noteiktajai kārtībai transportlīdzekļa īpašniekam - pieteicējai nosūtīja paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu.

Tiesa pieteicējas pārstāvja viedokli, ka pieteicēja kā transportlīdzekļa īpašniece nav varējusi piedalīties lietas izskatīšana par naudas soda uzlikšanu, tādēļ būtiski ir pārkāptas tās tiesības, atzīst par nepamatotu turpmāk minētā apsvēruma dēļ.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savā praksē ir atzinis, ka, tā kā transportlīdzekļa īpašnieks (kas nav transportlīdzekļa vadītājs), nav persona, par kuru pieņemts lēmums administratīvā pārkāpuma lietā, šai personai nav tiesību pārsūdzēt lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 15.marta sprieduma lietā Nr.SKA-102 11.punkts)*. Transportlīdzekļa īpašnieka tiesības vai tiesiskās intereses ar lēmumu, kas pieņemts par transportlīdzekļa vadītāja – fiziskās personas administratīvo sodīšanu, netiek skartas *(sk. arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 24.oktobra lēmuma lietā Nr.SKA-569 9.2.punktu).*

Kā jau tiesa konstatēja, pieteicējai ir tiesības pārsūdzēt tiesā paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu kā administratīvo aktu, līdz ar to garantējot Latvijas Republikas Satversmē paredzētās tiesības uz taisnīgu tiesu.

[17] Naudas soda samaksas juridiskais pamatojums transportlīdzekļa īpašniekam ir Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta sestā daļa, kas noteic, ja par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu uzliktais naudas sods nav samaksāts LAPK noteiktajā termiņā, tas piedzenams no transportlīdzekļa reģistrācijas apliecībā norādītā turētāja vai, ja turētājs nav norādīts, — no transportlīdzekļa īpašnieka (valdītāja), izņemot gadījumu, kad pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzeklis nav atradies īpašnieka (turētāja, valdītāja) valdījumā citas personas prettiesisku darbību dēļ.

Tātad transportlīdzekļa īpašnieka pienākums maksāt naudas sodu rodas tikai transportlīdzekļa vadītāja bezdarbības rezultātā – naudas soda nesamaksāšanas gadījumā.

Pieteicēja lietā nav iesniegusi jebkādus pierādījumus, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī – 2007.gada 7.maijā tai piederošais transportlīdzeklis nebūtu atradies īpašnieka vai turētāja valdījumā kādas citas personas prettiesisku darbības dēļ (piemēram, transportlīdzekļa zādzība vai tml.).

Tiesas ieskatā transportlīdzekļa īpašnieks ir atbildīgs par tā īpašumā esošā transportlīdzekļa, kas ir paaugstinātas bīstamības avots, nodošanu citai personai. Tādējādi tiesa uzskata, ka transportlīdzekļa īpašnieks nevar aizbildināties, ka tas nezina, kas konkrētajā gadījumā bijis transportlīdzekļa vadītājs.

Administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums ir administratīvais akts, kas ir izdots attiecībā uz individuāli noteiktu personu – konkrētā transportlīdzekļa vadītāju, kurš ir zināms transportlīdzekļa īpašniekam *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 26.janvāra lēmuma lietā Nr.SKA-107 11.punktu).*

Administratīvajam sodam ir ne vien sodīšanas, bet arī preventīvs raksturs, un tas konkrētā administratīvā pārkāpuma gadījumā attiecas tikai un vienīgi uz konkrēti noteiktu fizisku personu. Vienīgi šāda persona, kas ir transportlīdzekļa vadītājs, var akceptēt vai iebilst pret viņam izvirzītajām pretenzijām par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu. Ja administratīvais akts, ar kuru uzlikts naudas sods, ir kļuvis neapstrīdams, tā tiesiskumu nevar apšaubīt, pārsūdzot lēmumu, kas pieņemts šā administratīvā akta izpildes procesā.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā pieteicējai paziņojums par nesamaksāto naudas sodu atbilstoši tiesību normās noteiktajai kārtībai ir nosūtīts pamatoti, bet pieteicējas argumenti par administratīvā akta – protokola-paziņojuma tiesiskumu nav vērtējami šīs lietas ietvaros. Tādējādi lietā ir vērtējami vienīgi tie argumenti, kas attiecas uz paziņojuma par nesamaksāto naudas sodu pamatotību.

[18] Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta ceturtā daļa noteic, kāda satura informācija jāietver paziņojumā par nesamaksāto naudas sodu, proti, 1) institūcija, kuras amatpersona uzlikusi naudas sodu; 2) transportlīdzekļa marka un valsts reģistrācijas numurs; 3) transportlīdzekļa īpašnieka (valdītāja, turētāja) dati; 4) pārkāpuma izdarīšanas vieta (pilsētas vai citas apdzīvotas vietas nosaukums, adrese), datums un laiks; 5) protokola-paziņojuma numurs; 6) nesamaksātā naudas soda apmērs; 7) maksājuma uzdevuma rekvizīti un institūcijas, kurās iespējams samaksāt naudas sodu; 8) informācija par sekām, kādas iestājušās, jo naudas sods nav samaksāts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā noteiktajā termiņā.

Savukārt MK noteikumu Nr.182 13.punkts noteic, ka paziņojums par nesamaksāto naudas sodu ir sagatavojams elektroniski un ir derīgs bez amatpersonas paraksta; tā veidlapa ir noteikta noteikumu 2.pielikumā.

Tiesa, izvērtējot 2007.gada 9.jūnijā pieteicējai nosūtīto paziņojumu par nesamaksāto naudas sodu, konstatē, ka tas atbilst iepriekš minētajās tiesību normās noteiktajam veidam un saturam.

Tiesa no lietas materiāliem nekonstatē citu apstākļu esamību, arī pieteicējs nedz pieteikumā, nedz mutvārdu paskaidrojumos tiesas sēdē nenorādīja, ka tādi pastāvētu, lai varētu atzīt, ka paziņojums neatbilstu tiesību normās noteiktajam. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka CSDD,

konstatējot, ka līdz noteiktajām termiņam administratīvais akts netika apstrīdēts un naudas sods netika samaksāts, pamatoti secināja, ka pastāv priekšnosacījumi paziņojuma nosūtīšanai.

Savukārt attiecībā uz pieteicējas pārstāvja tiesas sēdē izteiktajiem apsvērumiem par administratīvā akta spēkā stāšanos un tā paziņošanu, tiesa norāda, ka pieteicējai kā transportlīdzekļa īpašniecei, kas nav administratīvā akta adresāte, nav subjektīvo tiesību, lai izteiktu šādus argumentus un tiesai tie nav jāvērtē.

[19] Pastāvot lietā konstatētajiem apstākļiem, tiesa secina, ka ir noteikta īpaša kārtība, ja transportlīdzekļa vadītājs nesamaksā tam uzlikto sodu. Lai īstenotu gan Ceļu satiksmes likuma, gan MK noteikumu Nr.182 efektīvu piemērošanu, šajos normatīvajos aktos ir ietverta arī tiesību normu izpildes mehānisms, kad uzliktais naudas sods piedzenams no transportlīdzekļa īpašnieka.

Savukārt, ja pieteicēja transportlīdzekļa vadītāja vietā ir samaksājusi tam uzlikto naudas sodu, tā atbilstoši Civillikuma normām iegūst tiesības prasīt vainīgā transportlīdzekļa vadītāja vietā samaksātā naudas soda atmaksāšanu *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 24.oktobra lēmumu lietā Nr.SKA-569).*

[20] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2007.gada 9.jūnijā pieteicējai nosūtītais paziņojums par nesamaksāto naudas sodu ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt SIA „Vesels" pieteikumu par Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2007.gada 9.jūnija paziņojuma par nesamaksāto naudas sodu atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese S.Ozola